

Mi-e dor să fiu copil

Lavinia Elena Niculicea

Mi-e dor să fiu copil din nou,
să hoinăresc pe dealul înverzit,
să mă culc sub nucul mult iubit
visând la viață - al cerului cadou.

Mi-e dor să fiu copil din nou,
să mă odihnesc la sânul mamei.
Pielea ei cu mireasmă de tei,
peste ani în suflet își va face ecou.

Mi-e dor să fiu copil din nou,
să pot să stau pe genunchii tatei,
povestindu-mi despre prinți și zmei,
amintirea asta mi-e drag bibelou.

Mi-e dor să fiu copil din nou,
să buchisesc literele din abecedar,
să descopăr lumea de taină și har.
Anii de școală - al minții tangou.

Mi-e dor să fiu din nou copil,
să stau pe prispă la bunici,
să gust dovleac copt, să culeg maci.
Amintirile mă vor însoți în al vieții exil.

Oare unde ești, dragă copilărie?
Ai luat aripi și iute ai zburat?!
Te caut sub a soarelui pălărie...
Deși sunt adult, la tine nu am renunțat.